

Hvad vælger vi —

Pris: 10 Øre

HVAD VÆLGER VI?

af

ALVILDA LARSEN

Folketingskandidat

i Aarhus Sdr. Kreds

UDGIVER: DANMARKS KOMMUNISTISKE UNGDOM
GRIFFENFELDTSGADE 50 A — TLF. NORA 8891

EN REJSE GENNEM DANMARK

»I Kronjyden«, som kører fra København til Frederikshavn og tilbage igen er der vældigt Røre. Folk maser forbi hinanden i den smalle Midtergang — de har svært ved at finde deres Pladser. Numrene sidder saa mærkelige, synes man, første Gang man kører med Lyntog. Ellers er Lyntogene rare, man kommer saa hurtigt afsted.

Der bliver noget at se, og vi har besluttet at gøre Ophold undervejs. Nu kører vi. Huse og Telefonpæle glider forbi Kupevinduet. Vi sætter os rigtigt til Rette og betragter Danmark bag Ruden. Det er ikke nogen trist Tur, saadan set. Det, vi ser gennem Kupevinduet, kan godt umiddelbart glæde Øjet. Skoven er nøgen nu, men i Tankerne ser vi den i Sommerdragten og gi'r den Fremmede Ret i hans Lovprisning af den danske Bøg.

De stenmurede Bøndergaarde tager sig ogsaa ganske godt ud. Vi kører forbi smaa Stationsbyer og Landsbyer og synes, at der egentlig er rigtig kønt i Danmark.

Det umiddelbare Indtryk er ogsaa, at Danmark ikke er noget fattigt Land. Statistiken viser da ogsaa, at kun 8 pCt. af Danmarks Jord er fuldstændig ufrugtbart og uopdyrkeligt.

Jordbunden og Klimaet giver gode Betingelser for forædlet Landbrugsproduktion, og Naboskabet til Vesteuropas Industriomraader sikrer en god Eksport. Det danske Landbrug er desuden verdenskendt. Vi laver Verdens bedste Smør og Flæsk. Selv om Danmarks Jordbund kun har faa egentlige Raastoffer, er Industri og Haandværk alligevel allerede udviklet kolossalt, og fra i 1870 at have været halvt saa stort som Landbruget er det nu lige saa stort.

Danmark skulde saaledes have alle naturlige Betingel-

ser for at sikre hele sin Befolkning en anstændig Levefod.

Alt dette falder os ind, mens vi ruller gennem Danmark og glæder os over alt det smukke, vi ser.

Hverdagens Danmark

Der bliver pludselig et Skaar i Glæden. — Det er jo ikke Hverdagens Danmark, vi ser. Hverdagen i Danmark ligger ikke saa lys og smilende for os, som det Danmark, vi rejser igennem.

I Avisen, som vi lige har læst, stod Arbejdsløshedstallet opgjort til ca. 160,000 saa rigt et Land og saa mange uden Beskæftigelse saa mange, der kæmper for at opretholde Livet. — Det er en Uretfærdighed! — Der maa være noget galt.

Vi er vidende om, at vi har i Overflod af Levnedsmidler, men vi ved ogsaa, at mange ikke faar tilstrækkeligt at spise. En mærkelig Modsætning — og dog ikke mærkeligere, end at det samme er Tilfældet i alle kapitalistiske Lande.

Den russiske Forfatter Ilja Ehrenburg har slaaende karakteriseret Danmark, idet han efter en Rejse i Skandinavien for knapt et Aar siden skrev:

»Det nordlige Hjørne forekommer den Rejsende som skabt til Rekreation. Tredie Klasses Kupeer med de brede Sæder og store Vinduer ligner Saloner. Byerne er rare og rummelige.

I Odense boede H. C. Andersen. Han skrev Eventyr. Der staar et Mindesmærke paa Pladsen, og under Broncestatuen af Andersen sover en Arbejdsløs.

Hans Liv er ogsaa et Eventyr. Han er født i et Land med grønne Enge, mange Køer og mange Svin. Svinene faar Mælk at drikke, saadan en Overflod er der af Mælk.«

Men der er Krise. Landbruget har svært ved at klare sig. Desuden har Landbruget ikke kunnet financiere de mange Udvidelser og Nyanlæg i Landbruget alene. Gæl-

den har fortsat sin Vækst, og mange Husmænd og Smaabønder har maattet tage nye Laan for at klare deres Forpligtelser. Saadan fortæller de selv, og vi ved, at det er rigtigt.

Vi gør nu Ophold undervejs og faar Lejlighed til at sætte os ind i Dagliglivet paa Landet. Det er ikke opmuntrende. Arbejdstiden er meget lang. Her er ikke noget, der hedder 8 Timers Arbejdsdag. 10—12 Timer er Gennemsnittet, saa megen Tid til Læsning, Sport eller anden Fritidsbeskæftigelse er der ikke Tale om.

Boligforholdene er mange Gange helt elendige. Naar man kører med Toget gennem Danmark ser, som ovenfor nævnt, alt ganske pænt ud. Men at der findes mange Skyggesider viser følgende Artikel i Dagbladene den 21. Februar 1939:

Hus styrter sammen over sovende Familie.

*Kun et Mirakel synes at have reddet de seks Mennesker
fra at blive knust under Ruinerne.*

Landarbejder-Kaar paa Godset „Palstrup“.

For de, der arbejder som Karle og Piger paa Landet, er det ogsaa ret almindeligt, at to eller flere bor sammen paa samme Værelse, og der er saa godt som aldrig Varme.

Hvad Kosten angaar, byder den ikke paa noget Lyspunkt; mange Steder er den af en saadan Art, at man undrer sig over, at der med den Kost kan arbejdes 10—12 Timer. Sessionslægerne fastslaar da ogsaa Gang paa Gang, at Størsteparten af Landboudommen har en daarlig Holdning med skæve Rygge o. s. v.

Der er flere Gange i de senere Aar under forskellige Former af Staten ydet det danske Landbrug Hjælp for

at lette Kaarene paa Landet. Men det kan roligt paastaas, at denne Hjælp ikke er fordelt paa en rigtig Maade, idet det fortrinsvis har været det store Landbrug, der har haft Gavn af Hjælpeforanstaltningerne, medens de smaa Landbrugere, Husmænd og Arbejderne paa Landet og ikke mindst Ungdommen næsten ikke har faaet Andel deri.

Hvad Arbejdslønnen angaar er der saa godt som ingen Fremskridt sket. Lønnen for Karle fra 17—21 Aar ligger paa ca. 600—700 Kr. eller mindre aarligt. Bliver de først 24—25 Aar og vil gifte sig, have mere i Løn, er der ikke længere Brug for dem, og de er henvist til Arbejdsløshed, hvis de ikke kan skaffe sig andet eller egne Brug. Malkearbejde betales rent elendigt med Kr. 2,30 om Dagen. Det er hovedsagelig Kvinder, der udfører dette Arbejde. De maa op Kl. 3—3½ om Morgenen, enten det er Sommer eller Vinter. For 6 Timers Arbejde kan de altsaa opnaa den svimlende Sum af 40 Øre i Timen.

Fodermestre og Kreaturpassere, der har en lang Arbejdsdag, de maa tillige arbejde de fleste Søn- og Helligdage, har som Forsørgere Kr. 35—36 om Ugen.

Med saadanne Lønforhold forstaar vi, at det er saa godt som udelukket for Landets Ungdom at skabe sig egne Hjem — de er helt uden Midler.

Jord til Landbougdommen

er det brændende Problem; det sporer vi gennem alle Samtaler med de Unge paa Landet. Det er meget nemt at se det berettigede i Kravet om Udvidelsen af Udstykning af de store Godser o. l. samt at Staten maa stille billige Laan til Raadighed for Igangsættelse af egne Brug.

Hvor Kampen for Brødet er ukendt

De ovennævnte, hvis Kaar er skildret, er kun den ene Gruppe af Mennesker, vi træffer paa Landet. Der findes en anden Gruppe, den er mindre, men den er i Besiddelse af store Rigdomme, og det trælsomme Slid paa Landet er dem helt ubekendt. Vi skal blot nævne enkelte

af dem. Der er L.S.-Greven Grev Knuth, hvis Jordarealer, Slotte, Bøndergaarde samt rede Penge udgør 10 Millioner Kroner i Værdi, eller der er Hofjægermester Sehested, hvis Gods alene har en Værdi af over 1 Million Kroner og omfatter 641 Tdr. Land. Dertil kommer 821 Tdr. Land Skov, vurderet til 183,000 Kr. —

Det er kun nogle enkelte af dem, men der findes en Del af den Slags.

Deres Godser drives ved en Udbytning af de arbejdende Bønder og Arbejdere og intet som helst andet. De lever i Vellevned, medens deres Landarbejdere maa slide og slæbe for 97 Øre i Timen og Skovarbejderen for 90 Øre i Timen. Saa det er ikke svært at se, hvordan Godsejerne, Landadelen, kommer til deres Rigdomme.

Alt dette er det, man bag Ruden ikke faar at se, men ikke desto mindre er det Kendsgerninger, som staar i skærende Modsætningsforhold til det skønne og tilsyneladende rige Danmark, vi kører igennem.

Rejsen gaar videre

og vi skal nu kigge lidt paa de større Byer, som Ilja Ehrenburg skriver er rare og rummelige. Men hvor meget vi end glæder os over nye Bygninger, smukke Parker m. m., undgaar vi dog ikke at se de Steder, hvor Nøden er daglig Gæst. Vi har taget en Tur ned omkring Havnen. Her staar en Gruppe unge Mennesker. De er arbejdsklædte, men af deres Samtale forstaar vi, at de er arbejdsløse. De taler om, hvordan de evt. kan finde en Chance til et Job og faa nogle Gysser paa Lommen. Hurtigt glider de imidlertid bort fra dette Emne og begynder at filosofere over, hvordan Dagens Middagsmad skal rejses.

Her staar disse unge Mennesker i deres bedste Alder, og der er ikke Brug for dem. Det er Søfolk. Paa samme Tid har de Søfolk, der er i Arbejde, en umenneskelig lang Arbejdsdag. Blev dette ændret, Arbejdstiden sat ned, var der Brug for langt mere Arbejdskraft. — Med Forbitrelse tænker vi paa de store Rederier og Redere, som i Kraft af deres Udbytning af Søfolkene henter Kæmpeformuer hjem. Denne Notits viser det:

„Torm”s Aktionærer faar en Million.

Dampskibsselskabet „Torm” giver for
1938 25 Procent i Dividende til Ak-
tionærerne.

Den nuværende Kapital paa 4 Mil-
lioner har saaledes i de tre sidste
Regnskabsaar givet Aktionærerne
galt 2,8 Mill. Kr. i Udbytte, heraf for
1938 en Million.

Disse Formuer kan tjenes, naar man byder sine Arbej-
dere Lønninger som anført her:

Messedreng	pr. Md.	28,00	Kr.
Jungmand	»	Time	11 Øre
Letmatros	»	»	24 »
Matros	»	»	55 »

Arbejdstid: 84 Timers Arbejdsuge.

Eller hvad mener man om A. P. Møller, en af Dan-
marks største Skibsredere, som i 1937 tjente 27 Millioner
Kroner — lige saa meget som Danmarks 480,000 fag-
organiserede Arbejdere fik i Lønforhøjelse ved Over-
enskomsttaftalerne.

Og saadan er det jo hele Vejen igennem. Gennem vore
Samtaler med de Unge paa Landet og i Byen oprulledes
for os alt det, Ungdommen har at slaas med. Uanset,
hvad de er beskæftiget med — uanset hvad der ellers
har deres Interesse, og uanset de Fordele, der skulde
være ved at være ung, optager utallige Bekymringer og
Problemer Ungdommens Tanker.

Lønnen for Tusinder af unge Arbejdere er saa lille, at
det er uhyre svært at faa Pengene til at slaa til. I Sko-
tøjsindustrien, f. Eks., lønnes de unge Mænd

over 20—	Aar med	Kr. 1,00	i Timen
fra 19—20	»	»	0,80
» 17—18	»	»	0,55

Kvinderne

over 18— Aar med Kr. 0,59 i Timen

fra 17—18 » » » 0,44 »

og for Ungarbejdere i Metalindustrien, i Alderen fra 16—18 Aar ligger Timelønnen paa ca. 60 Øre.

Naar alle faste Udgifter, Husleje, Fagforening, Sygekasse m. m. er betalt, er der saa godt som intet tilovers til hverken Tøj, Fornøjelser eller anden »Luksus«.

Heraf ser vi, at det for alle Unge er svært, selv i vort demokratiske Samfund at lægge Fremtidsplaner.

Vi grunder over, hvorfor det egentlig er saadan — hvorfor Tusinder af Unge skal se Fremtiden i Møde med Angst og Uro. En af de 3 Mænd, der økonomisk behersker Danmark, Ingeniør Knud Højgaard, har holdt en Tale, som vi citerer:

Ingeniør

Højgaard indledede med at skitsere sit Syn paa Mulighederne for Erhvervslivets fortsatte Trivsel og Fremgang. Med Tilfredshed konstaterede han, at *der næppe findes noget andet Land i Europa, hvor Befolkningen i det store og hele har saa gode Levevilkkaar som i Danmark, og fortsatte:*

— Det er ogsaa en kendt Sag, at enhver Udlænding, som ved et kortere eller længere Ophold her i Landet har lært danske Forhold nærmere at kende, ikke nærer Tvivl om, at *Danmark maa betragtes som et af Jordens rigeste og lykkeligste Lande.*

Det lyder kønt, men givet er det, at det er en yderst ringe Trøst for de daarligst stillede i vort Land at vide, at man maaske andre Steder har det endnu daarligere.

Det kan heller aldrig være et Udtryk for lykkelige Leveforhold, at vi i »Ekstrabladet« d. 2. Marts kunde læse:

100 MAND SAT **PAA GADEN UDEN NOGET** **STED AT SOVE**

eller hvis vi, efter fortrinsvis her at have beskæftiget os med de Unges Forhold, ogsaa bliver bekendt med de Gamles Forhold. Her ser vi det Danmark, som ikke engang kan sikre de Mennesker, som hele deres Liv har slidt og slæbt, en tryk Alderdom. Aldersrentenyderne holdt fornylig Møde og udtalte:

Vi Gamle har ikke de nødvendigeste Midler til Livets Ophold

De Gamle her i Landet har det ikke for godt. Vi Gamle har ikke de nødvendigeste Midler til Livets Ophold. Og det er en mager Trøst at sige, at der ogsaa er nogen, der sulter i andre Lande.

Tiggerstaven her i Landet er endnu ikke sat paa Pulterkammeret — det ved vi. Men den burde have været smidt bort ved den sidste Pulterkammerrydning.

Aldersrentenyderne stillede paa Mødet en Række Krav, som er berettigede, og som ogsaa er gennemførlige. Det skal nævnes her, at Krav som disse og ogsaa mange andre altid bliver tilbagevist med Paastanden om, at der ikke findes Penge.

Men man harmes, naar man ser, hvordan Forslag til Gavn for enten Arbejdsløse, Alders- og Invalidere-nydere eller andre ofte behandles af Rigsdagen. Det kommunistiske Parti havde stillet Forslag om Forhøjelse af Alders- og Invalidere-nydernes Understøttelse med 20 pCt. Dette blev forkastet. Men samtidig stilledes der Forslag om Bevilling af Midler til Kronprins Frederiks og Ingrid's Lystrejse til Amerika og der bevilgedes 125,000 Kr. De 125,000 Kr. bliver anvendt til følgende Formaal: Parret faar en Luksus-Suite om Bord paa Dampers Queen Mary, der bestaar af en hel Lejlighed med to Soveværelser m. m. Udstyrelsen bliver meget luksuøs. I »Ekstrabladet« finder vi Beskrivelsen:

Gulve-

ne er dækkede af de kostbareste, tykke, haandknyttede Tæpper, Væggene er forarbejdede af ædle Træsarter med farverige Indlæg af andre Træsarter, der tilsammen danner Billeder af Blomsterbuketter, og Møbelstofferne er tyk Silke. I hvert Rum staar en elegant, hvid Telefon, hvorfra Tjenerskabet kan tilkaldes, og flere Kunstværker fuldkommengør sammen med stadig fornyede, friske Blomster Billedet af kultiveret og kostbar Rejsekomfort.

I Forvejen faar Kronprinsparret 150,000 Kr. om Aaret i Lompepenge. Til Istandsættelse af en Lejlighed paa Amalienborg blev der af Statens Penge brugt 285,000 Kr. Saa snart det drejer sig om dette »Par«, findes der altsaa ingen smalle Steder.

Saadanne Foreteelser er uholdbare, og en saadan Poli-

tik er farlig. Hvorhen vi end vender os, ser vi Modsætningerne mellem de Tusinder, som strider en haard Kamp for at skaffe det mest nødvendige til Livets Ophold, og de, som ejer Rigdommene.

Hvem ejer Danmark?

Det viser sig nemlig, at Danmark trods sit Demokrati har et udpræget Faatalsvælde. Det er en lille Haandfuld Mænd, der holder alle de økonomiske Traade i deres Hænder.

I Frankrig taler man om de »200 Familier, der regerer Frankrig«. Her i Danmark kan vi paa samme Maade tale om 20 Mænd, eller maaske kun 3 — de, som sidder i de 3 Banker, Landmandsbanken, Handelsbanken og Privatbanken. Disse 3 Personer har ialt Ledelsespøster i ialt 29 forskellige Selskaber med en samlet Aktiekapital paa 309,8 Millioner Kroner.

Hvis man uddrager 20 Personer, der har Betydning, viser det sig, at de sidder i 111 Selskaber, som ejer 68 pCt. af den samlede Aktiekapital eller 832 Millioner Kr.

Vi kan ogsaa tage andre Tal, som paa en udmærket Maade illustrerer Fordelingen her i Landet:

I Professor F. Zeuthens nyudkomne Bog: »Arbejdsløn og Arbejdsløshed« ser vi:

at 48,1 % af Forsørgerne her i Landet har under 2000 Kr. i aarlig Indtægt. Med Ikke-Forsørgere har 68,4 % under 2000 Kr. i aarlig Indtægt

og at:

0,4 %	af Danm. Befolkn.	ejer	$\frac{1}{4}$	af den saml. Formue
2 %	»	»	$\frac{1}{2}$	»
6,2 %	»	»	$\frac{3}{4}$	»

medens de resterende 93,8 % af vor Befolkning maa nøjes med at dele den sidste $\frac{1}{4}$.

Det er disse Kendsgerninger, som i allerhøjeste Grad berøver En den Glæde, man umiddelbart føler, naar man kender Rigdommene og ser Naturskønhederne ved et Strejftog gennem Danmark. Det er de Rige, som ejer Danmark!

Frihedens Fjender

finder vi ogsaa netop blandt disse Mennesker. Deres Vaaben er Kapitalen. Med den kan man spekulere paa Børserne, opsluge mindre Foretagender, knække svagere Konkurrenter, angive Tonen i de store Blade, skaffe sig Indflydelse og vinde Gehør i juridiske og militære Kredse. De lever af andres Arbejde og vil med Hænder og Fødder modsætte sig bedre Leveforhold, udvidede politiske Rettigheder for den øvrige Del af vor Befolkning. De, der ejer Pengene, Jorden og Maskinerne, har fælles Interesser, og af Frygt for at miste det, de har, klamrer de sig af al Magt til den bestaaende kapitalistiske Samfundsordning, der hviler paa den enkeltes Ret til at udbytte andre.

Se endnu en Gang paa de Personer, vi har omtalt her, og se, at det netop er de samme Personer, som vi finder som Fascister, som Venner af det nazistiske Rædselsherredømme i Tyskland og Venner af Morderen Franco i Spanien. De optræder dagligt i det politiske Liv. A. P. Møller og Højgaard er i Ledtog med Generalauditor Pürschel og Medlem af »National Samling«. — Sehested og Grev Knuth i den reaktionære L. S.-Bevægelse paa Landet o. s. v. o. s. v.

De er Fjender af det arbejdende Folk, og med deres økonomiske Magt leder de Kampen mod Demokratiet. De ønsker en anden Regering — de ønsker en stærkere Undertrykkelse af de arbejdende. De franske Munkekutters Forsøg paa Kup mod Demokratiet i Frankrig, Fascisternes Oprør i Spanien maa have lært os i Tide at faa brudt Reaktionens og Fascismens Indflydelse.

Et virkeligt Demokrati

Hvor meget vi end kan finde af Brister og Mangler ved vort Demokrati, saa staar det dog fast, at vort Land gennem mange Aartier har været Hjemstedet for fredeligt Arbejde. Ikke mindst ved Arbejderbevægelsens magtfulde Indsats har vi øget vor Frihed og bedret Folkets

Kaar. Vor Kultur har kunnet blomstre og aftvinge alle andre Respekt. Det staar klart i hele Verdens Bevidsthed, at Ploven og ikke Sværdet er Symbolet for vort Land.

Men nu trues det danske Demokrati af mørke Kræfter saavel indefra som udefra. Den tyske Fascisme forsøger med alle mulige Midler at skaffe sig Indflydelse i Landet, og den finder Støtte hos vore hjemlige Reaktionære og Fascister.

Det er en alvorlig Tid, en Brydningstid, hvor Reaktionens benytter ethvert Middel til at løbe Storm mod de Rettigheder, som gennem haard Kamp er blevet vundet.

Men aldrig skal det lykkes dem at tvinge os i Knæ. Dette maa lyde fra hver en Krog i Danmark. Vi maa værne vort Demokrati, styrke og udvide det. Kun det sikrer Vejen til bedre og lysere Tider for opvoksende Slægter.

Som Kapitalisterne og Overklassen i vort Land har fælles Interesser, saaledes har ogsaa alle de arbejdende, alle vi, der gennem vort Arbejde skaber Værdierne, fælles Interesser. — Vi maa holde sammen, vi maa optræde som en enig Masse. *Vi maa vælge mellem Fascisme, forstærket Undertrykkelse, Barbari og Demokrati — Frihed — Fremskridt og bedre Leveforhold, som den eneste Garanti for at naa alle arbejdendes Maal: Det socialistiske Samfundssystem og vi maa vælge nu.*

Hvad vælger vi?

Vi staar foran et Valg. Det mest betydningsfulde og afgørende Valg, der nogensinde har fundet Sted. Det skal blive et Valg, hvor Arbejderklassen og Demokratiets Kræfter sætter alle Sejl til for een Gang for alle at sætte Reaktionens og Fascismens Mørkemænd paa Plads.

Ved Valget skal der tages Stilling til Forfatningen, 3½ Aars Regeringsvirksomhed skal bedømmes af Vælgerne, og ved Valget skal vi yderligere tilkendegive, hvilken

Kurs, økonomisk, politisk og kulturelt, vi ønsker ført i Fremtiden.

For os unge er det ikke ligegyldigt, hvordan Udfaldet af Valget bliver, og vi maa vide, hvad vi vælger.

Naar vi derfor gaar til Valgurnen, saa skal vi huske paa, hvem der har varetaget vore Interesser. Danmarks kommunistiske Ungdom opfordrer alle demokratisk og socialistisk tænkende Unge til at støtte den unge Generations bedste og mest utrættelige Fortalere, *det kommunistiske Parti*.

Til Gavn for de arbejdende

er i Massevis af Forslag af det kommunistiske Partis Folketingsmænd blevet fremsat i Rigsdagen.

Det kommunistiske Parti er det, der har staaet forrest i Kampen mod Fascismen og Reaktionen. — Husk Forslaget om Ophævelsen af Generalauditor Pürschels Embede.

Det kommunistiske Parti stillede Forslag om:

21 Aars Valgretsalders og Eetkammerssystem.

Iværksættelse af offentlige Arbejder — Treskiftet Vagt for alle Søfolk og bedre Bemandingsordning. — Kontrol med Huses og Lejligheders Vedligeholdelse.

Forhøjelse af Statstilskud til Arbejdsløshedskasserne. Højere Dagpenge og større Dageantal.

Ophævelse af indirekte Skatter, som virker fordyrende paa Befolkningens daglige Forbrug.

For Landbruget: Gældsnedskrivning og konjunkturbestemt Rente. — Forbedring af Afsætningen og Forøgelse af Folkets Købekraft. Redskabshjælp til Fiskerne.

Alders- og Invaliderrenten forhøjet med 20 %.

Udenrigspolitisk: Samarbejde med andre Stater (i første Række de skandinaviske) om Fredens Bevarelse og Sikkerhed for Grænserne.

Husk, at Kommunerne foruden egne Forslag i Folketinget har stemt for alle Forslag, der betød Forbedring af det arbejdende Folks Stilling og stemt imod alle Forslag af reaktionær Art.

UNGE VÆLGER! Hvadenten Du har Stemmeret eller ej: Læg Kræfterne i og gør en Indsats nu i Valgkampen. Sørg for en stærk Repræsentation af det Parti, som i Dag er den varmeste Forkæmper for Ungdommens Krav.

Vælg det, som styrker og sikrer Demokratiet, og vælg de, som fører en Politik, der tager Sigte paa dette og arbejder for vor Ungdoms Ret til *Arbejde, til Kundskab, Uddannelse, Kultur, Fred og Frihed.*

For dette gaar vi til Valg den 3. April. Lad det blive et Ungdommens Valg.

I Tusinde nye Vælgere! Slaa et Slag for i Danmark at kunne skabe en frisk, stærk og lykkelig Ungdom.

Vælg Kommuner den 3. April!

VÆLG
KOMMUNISTER!

Hartvel Bogtryk, Kbhvn